

Závěrečná zpráva projektu Celoroční výstavní a ediční program Trafo Gallery pro rok 2019

Robert Šalanda: Extrémní realismus (17. 1. - 24. 2. 2019)

Kurátor Petr Vaňous

Výstava Roberta Šalandy Extrémní realismus je pojata jako malířská prezentace intervenující do stávajícího galerijního prostoru Trafo Gallery. Ten si autor do jisté míry přivlastňuje a podle své vlastní potřeby přetváří. Environmentální a komplexní povaha projektu překračujícího rámec umělecké disciplíny i jejích mediálních pod-žánrů je především otevřenou situací, která na základě určitých vztahových konstelací deklaruje otázky „přítomnosti“. Přítomnost jako komplikovaný stav, jenž byl a už není, z něhož však cosi nejednoznačného vyplývá, a to jak pro diváka, tak také pro autora. Něco, co lze různě číst a různě interpretovat. Je to něco na způsob „**otevřeného příběhu**“, jenž byl pro formát výstavy zrekonstruován na základě autorovy „přítomnosti v procesu tvorby“.

Název Extrémní realismus prozrazuje ambivalentní rys výstavní koncepce, s nímž je tu svobodně a bezostyšně nakládáno, podobně jako v předchozích Šalandových projektech (Nespolehlivý vypravěč, Nadějná kompozice, Pasivní pachatel ad.). Pojmy v proměněných kontextech září novými často absurdními významy (něco na způsob výroků jakési pseudo-ideologie), nebo alespoň ztrácejí ty, na které se lidské vědomí ve své automaticky nastavené orientaci spoléhalo. Co je to realismus, když se sblíží se slovem „extrémní“?

Výstavu doprovázelo vydání autorského katalogu nazvaného podle staršího Šalandova projektu **Nespolehlivý vypravěč**. Publikace bude mimo jiné obsahovat rozhovor s autorem a také aktuální fotografie přímo z výstavní instalace.

Mezi doprovodné akce k výstavě patřil **papírový workshop pro děti** v sobotu 2. února 2019 ve 14 hod., **komentovaná prohlídka a křest katalogu** dne 14. února v 19 hod., speciální edice tisků a další.

Dana Sahánková: Ve své slupce nikdy nenajdeš stání (7. 3. - 21. 4. 2019)

kurátor Petr Vaňous

Dana Sahánková kontinuálně pracuje s médiem velkoformátové kresby. Název její výstavy „Ve své slupce nikdy nenajdeš stání“ je modifikací citace jedné z replik Mefista. Modifikace spočívá v přenesení jednání ze třetí osoby (on) do jednání osoby druhé (ty). V pozadí projektu je cítit faustovské téma, kterého se autorka dotýká při dlouhodobější vizuální tematizaci času a paměti. K jejich vyjádření dlouhodobě používá arzenál vybraných zvířat (vlci, psi, jeleni, kočky) ve vztahu k prostoru, jež se neustále proměňuje. Tento alegorizovaný vztah, který je vzájemným dynamickým „prorůstáním“ figur a jejich rámce občas doplňují mýtické postavy s jakýmsi blíže neurčeným posláním (např. vracející se snová postava malého anděla). Predátoři zastoupeni volenými zvířaty jsou vyjímáni ze svých dominantních rolí a stávají se oběťmi plynoucího času. Jejich těla, plná agresivních gest, se rozpadají do fragmentů a jsou skládána v nové celky navozující snovou atmosféru, stavy vytržení, osvětlení či halucinace. Ireálný je i sám „vlnící se prostor“, jehož konstrukce se neustále rozpadá a hroutí, nebo se proměňuje v důsledku neznámého mechanismu (Bez názvu VII-I a Bez názvu VII-II, 2014-15). Divák se tu může často cítit jako nezvaný host. Noříme se do hlubinných psychoanalytických situací v jejich polarizační syrovosti, nebo do konstelací, které v metaforické zkratce přesahují lidské měřítko nejenom v rovině fyzické, ale především v rovině reflexivního vědomí. Eskalací nejistoty autorka odhaluje rubovou stránku systematizovaného a racionalizovaného světa, v němž žijeme.

Výstavu doprovázelo vydání publikace s úvodním textem Petra Vaňouse, rozhovorem Ivy Mladičové s autorkou a retrospektivním výběrem fotodokumentace prací umělkyně, zakončeným fotografiemi přímo z výstavní instalace. Grafický design výstavy a publikace zpracovala Jana Vahalíková. Mezi další doprovodný program patřila **přednáška Vladimíra Justa na téma Faust jako stav zadlužení** a to ve čtvrtek 11. dubna od 18.30 hod.

Christian August, Jim Avignon, Hendrik Czakainski, Marion Jdanoff, Johannes Munding, Stohead, Sebas Velasco, Theresa Volpp, Fabian Warnsing, Lars Wunderlich: Berlin Praha Barter (výměnný projekt s Urban Spree Gallery) 17. 5. - 23. 6. 2019
kurátor Pascal Feucher

Urban Spree je umělecký prostor o rozloze 1700 m² v Berlíně-Friedrichshain, který se věnuje výstavám, uměleckým rezidencím, DIY workshopům, koncertům, vlastní malý obchodem s uměním a velkou pivní zahradu. Galerie představuje každý měsíc nezávislé umělecké přehlídky, které nejčastěji zahrnují malbu všech stylů a její vlajkovou lodí je ArtWall, stěna formát 15 x 8 m na jedné z nejužších tepen Berlína s počtem 100 000 návštěvníků / den. Umělci, kteří v minulosti zde malovali, byli například Above, Klone, Zevs, Broken Fingaz Crew, Twoone, Low Bros., Nychos, 1UP Crew, The Grifters, Peachbeach, Rylsee, m-City, Johannes Munding, Jim Avignon a mnoho dalších. Urban Spree je mj. domovem i mnoha festivalů a akcí, jako jsou Festival Pictoplasma, Festival Krake, ComicInvasionBerlin, Berlín SeaFood Festival, Amaze Festival, Festival Midsommar, Festival Druck Berlin, Berlínské grafické dny, venkovní projekce, večere a mnoho dalších. V rámci dlouhodobé spolupráce jsme vyslali české umělce do Berlína a ve stejném roce jsme pozvali německé umělce do Prahy.

ZEB ONE: Geometric (13. 9. – 13. 10. 2019)

Kurátor: Radek Wohlmuth

ZEB ONE (1982) je dalším z writerů, který překročil hranice mezi ulicí a galerijní scénou a připojil se ke stále sílícímu trendu posledních let charakteristickému postupným pronikáním jazyka graffiti do prostoru volného umění bez přívlastků. V rámci graffz-komunity patří už dlouho k nepřehlédnutelným individualitám, jejichž pozice je pevně daná a vymezená respektem v domácí oborové historii. To ostatně platí i o celé TOP crew, kterou společně s NIERem a MINDem zakládal. Stylová čistota zaměřená na ulici, jednoduchost tvarů s energií a razací razítka, odvážná místa a kompaktní kolektivní vědomí, to jsou kvality, které se v souvislosti s touto partou cení dodnes. Přestože, nebo právě proto, že už má ZEB ONE chvíle neaktivnější činnosti nějaký čas za sebou, nabízela se - jako u jiných výrazných autorů - otázka, kam bude jeho další cesta směřovat. Odpověď na ni dává série výstav z posledních let, které poměrně jasně naznačují jeho další vývoj.

Doprovodným programem výstavy se stal **historicky první workshop pro seniory** (podpořený Městskou částí Prahy 7) a komentovaná prohlídka s autorem a kurátorem.

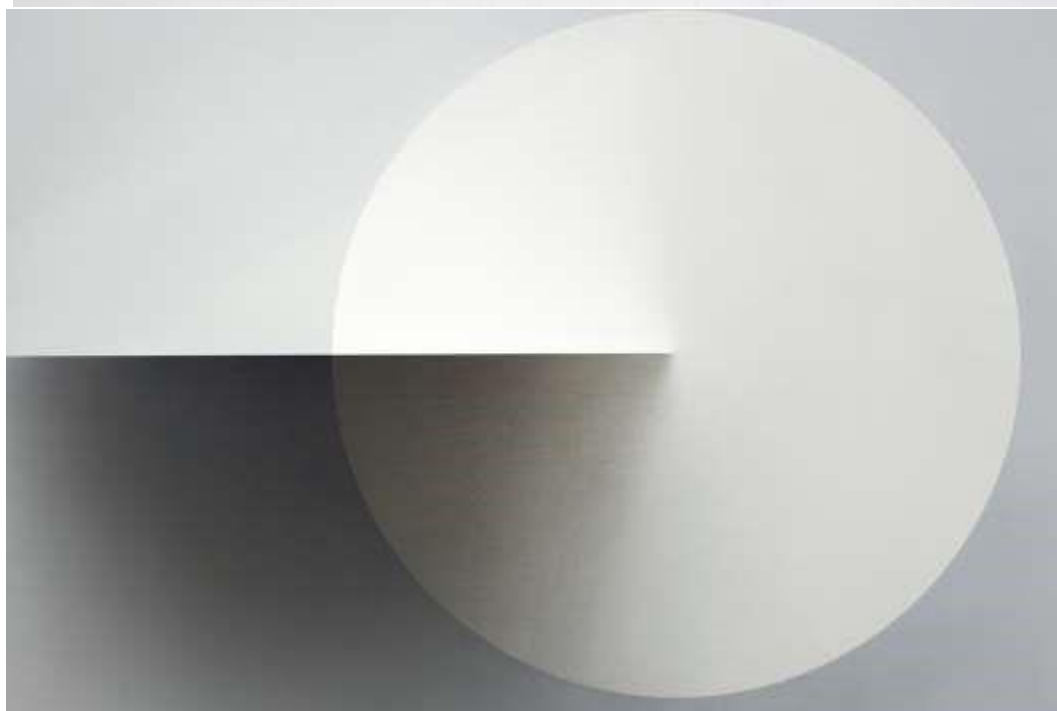
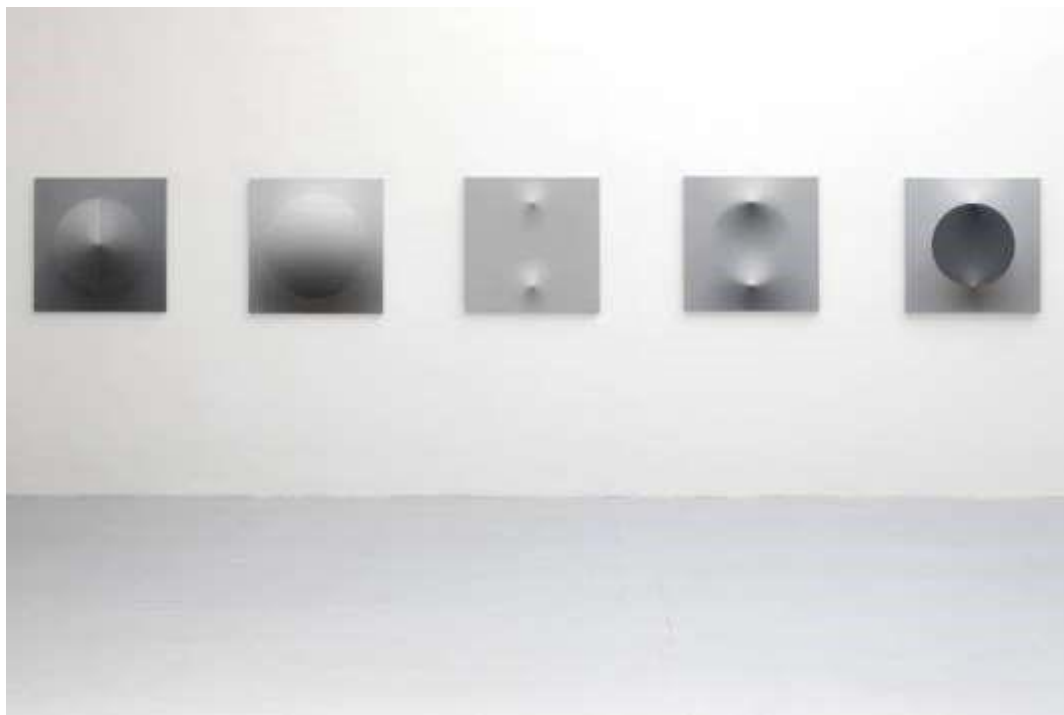

Zdeněk Trs: Popelavý svit / Earthshine (25. 10. – 24. 11. 2019)

Kurátorka: Barbora Kundračiková

Obrazy malíře Zdeňka Trse tentokrát soustředily svou pozornost na abstrakt všech abstrakt – kosmos. Opíraly se přitom o přísnou geometrickou konstrukci, reprezentující základní matematické a fyzikální poměry mezi jednotlivými entitami. Bez této opory by se jednalo o neřešitelný problém, pouhou nahodilou spleť vztahů a proměnných, chaos exprese a sebeprojekce. Takto také kosmos dostává svému jménu – je ve své celistvosti krásným, zůstává však přitom všem bytostně lidským. Je to nakonec obraz, malba, s čím máme co do činění, nejvyšší projev lidské kreativity – a zároveň doklad její křehkosti.

Výstavu doprovázelo **vydání stejnojmenné dvojjazyčné publikace** s úvodním textem kurátorky Barbory Kundračikové, Kennetha G. Hays a Miroslava Petříčka. Grafický vizuál knihy a výstavy zpracoval Pavel Tichoň. Mezi doprovodné programy patřila **přednáška Mgr. Jana Veselého, lektora pražského Planetária**, které hovořil na téma Vesmírné stínohry.

Ira Svobodová: Paravan (4. 12. 2019 – 10. 1. 2020)

Kurátor: Jan Kudrna

Výstava Paravan představuje stejnojmennou sérii obrazů Iry Svobodové, která dokázala propojit část svých obrazů přímo s prostorem galerie. Vytvořila několik velkoformátových maleb, které vyobrazily instalaci výstavy přesně tak, jak ji divák nalezne při její návštěvě. Tento konceptuální přístup posunul jinak přísně organizované kompozice do jiných souvislostí.

Vznikla tak další „nová vlna“, již můžeme s trochou nadsázky nazvat v duchu doby „Paravan 2.0“. Výstava v tomto případě není přirozeným ukončením jistého časově ohraničeného snažení, ale stává se jasným činitelem, který nepřímou spoluutváří finální podobu samotných uměleckých děl. Je součástí celku a přetrvává do budoucna v podobě maleb.

Výstavu doprovázelo **vydání stejnojmenné dvojjazyčné publikace** s texty Terezy Bruthansové, Meghan Gordon, Jana Kudrny, Jiřího Machalického, Thomase Miessganga a Carla E. Smitha. Grafický vizuál knihy a výstavy zpracovala Ira Svobodová a Eva Hanzalová. Jedním z doprovodných programů byl **dětský papírový workshop**.

Blanka Čermáková, 18. 1. 2020

Výstavní program Trafo Gallery pro rok 2020

Alžběta Jungrová (24. 1. - 11. 3. 2020)

virtuální prohlídka: <https://my.matterport.com/show/?m=434MTeVbg22>

Kurátorka: Alena Očepovský Bartková

Alžběta Jungrová, bývalá reportérka, která fotografovala konflikty i místa, kam se nikdo nechtěl vydat, prezentuje na aktuální výstavě EXIT svou volnou tvorbu z posledních pěti let. Právě odchod od reportážní fotografie k volné tvorbě a hledání vlastního světa je jedním z mnoha „východů“, které na výstavě může divák najít. Dalším je vyrovnávání se s pomíjivostí tohoto světa a s definitivní dospělostí. Své pocity vizualizuje Jungrová prostřednictvím postav žen, ať již reálných s vlastními pohnutými osudy, nebo jen abstraktních ženských těl.

Šest cyklů vystavených v prostoru Trafo Gallery ukazuje všestrannost a obrovskou imaginaci Jungrové. Kromě klasické fotografie se zde objevuje i video, umělecká fotografie, fotografická koláž nebo propojení fotografie a malby.

Klasickou dokumentární fotografii, na které Jungrová vyrostla, zastupuje cyklus fotografií „Vězeňkyně“. Zachycuje příběhy žen, které se často ocitly až na samotné hranici lidskosti. „*Je to pro mne nesmírně zajímavé téma*“, vysvětluje Alžběta Jungrová. „*Svým způsobem stále hledám, kde jsou naše hranice a kam až jsme schopni zajít. Když jsem jezdila po světě, uvědomila jsem si, že člověk vydrží všechno. Co jsme schopni snést je vlastně neuvěřitelné.*“

KarARTena (15. 4. – 30. 5. 2020)

Virtuální prohlídka: <https://my.matterport.com/show/?m=DcAaTYQg4DD>

Vystavující **Michal Cimala, Jan Gemrot, Jakub Janovský, Josefína Jonášová, Alžběta Josefy, Jan Kaláb, Martin Krajc, Jakub Nepraš, Matěj Olmer, Pasta Oner, Jakub Roztočil, Magdalena Roztočilová, Martin Salajka, Lu Skřivánková, Ira Svobodová, Michal Škapa, Karel Štědrý, Zdeněk Trs, Jan Vytiska.**

Kurátoři Blanka Čermáková, Michal Cimala, Jan Kaláb, Jakub Nepraš

První karanténní výstava v historii Trafo Gallery přinesla jako první reflexi současné situace ve snaze přinést pozitivní rozptýlení, společné povznesení a snahu nezůstat paralyzovaný nečinností. V životě umělců se paradoxně příliš nezměnilo – jejich běžný samotářský život v ateliérech, kdy se dobrovolně zavírají ve svých karanténách, se od té současných dní výrazně neliší. Momentální časoprostorové vzduchoprázdno připomínající apokalyptické filmy provokuje uměleckou fantazii a je jejich nekonečnou inspirací. Někteří z umělců ve svém díle rozpad společnosti a útěk před civilizací dávno předvíдали a o to víc z nich dnes mrazí. 19 umělců tak volně odkazuje na Covid-19.

RE_FORM - Sonda do současného českého sochařství (12. 6. - 19. 7. 2020)

Virtuální prohlídka: <https://my.matterport.com/show/?m=1R4Pb5ww93E>

Eliáš Dolejší, Pavla Dundálková, Ondrej Filípek, Matouš Háša, Jan Hendrych, Anna Hulačová, Miriam Kaminská, Krystof Kaplan, Pavlína Kvita, Martin Malý, Vojtěch Míča, Aleš Novák, Lukáš Rittstein, Jaroslav Róna, Martin Skalický, Jindřich Zeithamml

Kurátor: Radek Wohlmuth

Šestnáct sochařek a sochařů se setkala na jedné výstavě, rozdělené do dvou míst – venkovní část byla umístěna do jedné ze dvou hlavních tříd areálu Pražské tržnice a druhá, vnitřní, v Hale 14 Trafo Gallery. Výběr autorů a jejich děl vypovídá o momentálním stavu českého sochařství, jeho některých podobách a osobních pozicích v rámci prostorového vyjadřování. Podnětem ke vzniku výstavy byla nejen snaha upozornit na výjimečně silnou vlnu mladých sochařů a jejich práci, která

je stále zřetelnější, ale stejně tak naznačit vzájemný kontext a mezigenerační souvislosti. A pak ještě jedna věc – pokusit se alespoň trochu přenastavit zoom na české výtvarné scéně, kdy se pozornost dlouhodobě soustředí téměř výhradně na malbu, případně intermediální projekty.

Jakub Hubálek: Černobílé léto (31. 7. - 2. 9. 2020)

Virtuální prohlídka: <https://my.matterport.com/show/?m=qZEikiCDeU1>

Kurátor: Petr Vaňous

Jakub Hubálek patří mezi výrazné malířské solitéry nejmladší umělecké generace. Na českou výtvarnou scénu vstoupil v roce 2010, kdy diplomoval na pražské Akademii výtvarných umění v Ateliéru kresby. Vztah k tomuto médiumu je také zásadní pro jeho autorské pojetí obrazu, a právě na tomto vztahu jsou založena všechna podstatná specifika, která činí jeho malířský výraz výjimečným a rozpoznatelným. Orientaci na černobílou tonalitu, k níž se propracoval prostřednictvím zelených monochromů, vyvažuje autor v rámci obrazové konstituce smyslem pro kontrast forem. Na jedné straně popisnost na hranici citované fotografické předlohy, na straně druhé impulzivní expresivní vstupy, které popisnost v její dokonalé iluzivnosti demontují. Napětí mezi oběma výrazovými póly (preciznost vs gesto) vytváří svět proměnlivé, rozporuplné atmosféry, za níž cítíme ambivalentní pohled introverta. Někde spíše kritický, jinde střízlivý, často však podvrtně subverzivní či podmanivě melancholický.

V posledních obrazech a především kresbách uvolňuje Hubálek výrazové prostředky ve prospěch kresebného automatismu a nechává promlouvat své vlastní podvědomí. Je si vědom jeho významu jako očitého svědka událostí, bez nějž je minulost vždy kulhající a neúplná. A také tak trochu černobílá.

K výstavě vychází publikace v grafickém provedení Studia Dipozitiv, která obsahuje retrospektivní výběr z děl Jakuba Hubálka spolu s doprovodným textem kurátora Petra Vaňouse a rozhovorem Tomáše Poláčka s umělcem.

Martin Salajka: Neurosis (11. 9. – 9. 10. 2020)

Virtuální prohlídka: <https://my.matterport.com/show/?m=uyjnQgiE2jx>

Kurátor Otto M. Urban

Pro svou samostatnou výstavu v Trafo Gallery připravil malíř Martin Salajka nový cyklus, který sám nazývá současnou dekadencí. Z jeho obrazů vystupuje divoká barevnost, autorova bujná fantazie, energičnost a nezadržitelný proud tvůrčí energie, kde občas spatříte vědomé odkazy na díla známá z historie umění.

Martin Salajka zakončila studia v roce 2008 na pražské AVU u prof. Michaela Rittsteina. První samostatnou výstavu uskutečnil v roce 2005 v Galerii mladých v Brně, od té doby uspořádal více jak dvě desítky samostatných výstav. Jeho obrazy a grafické práce jsou inspirovány přírodou, váchalovskou tematikou, podvodním světem ryb, temných nočních tvorů, vlků a psů. Živelná a nespoutaná krajina, tísnivá pustota a osamocené existenciální duše vedle smečky nočních živelů velkoměst, zdobí spolu se symbolistními a surrealistickými odkazy Salajkova stále rozměrnější plátna.

Výstavu doprovodila dvojjazyčná publikace shrnující autorovu dosavadní tvorbu včetně nejnovějších pláten a rozhovoru s kurátorem Otto M. Urbanem.

Michal Cimala a Michal Škapa: Duo Neone (16. 10. – 27. 11. 2020)

Virtuální prohlídka: <https://my.matterport.com/show/?m=pv5h5FVhyeL>

Kurátor: Jan Kudrna

Stálá dvojice post street-artových autorů představí sérii prací založenou na principu neonu. Ačkoli pro oba autory není neon jako médium ničím novým, oba premiérově představí ucelené série prací, které jsou založeny na specifických vlastnostech tohoto vzácného plynu. Médium neonu a především jeho vlastností jde do kontrastu s oběma autory. Pro intenzivní záři neonu je potřeba ho izolovat. V případě díla Michala Škapy a Michala Cimaly jde o pravý opak. Naturel a energie obou autorů je invazivní a pro mnohé až nakažlivá. Inertní, nenápadný, přesný a jasně definovaný prvek neonů se v tvorbě a rukou této dvojice mění v expresivní nástroj určený publiku, životu a vůbec všem, kdo o to bude stát. Vzniká jakýsi oxymorón. Skoro bychom mohli říct, že slunce bude v TRAF0 Gallery „vycházet na západě“ a „zapadat na východě“.

Výstava nakonec byla veřejnosti prezentována pouze na individuálních schůzkách.

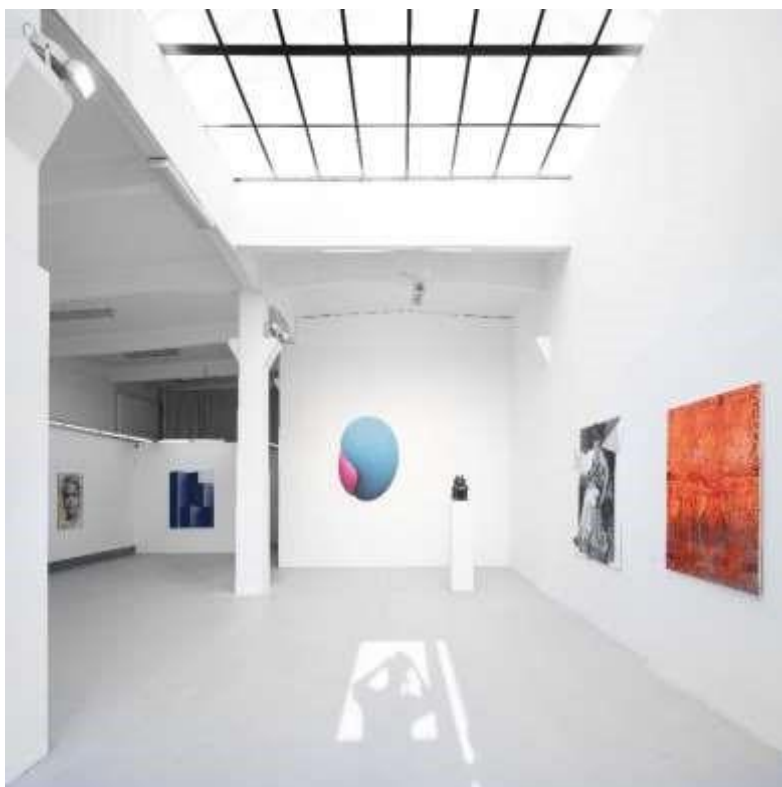
Trafo Art 2021 (1. 12. – 31. 12. 2020)

Virtuální prohlídka: <https://my.matterport.com/show/?m=FjDhQ7aCMEX>

Po loňském pilotním projektu spolupráce s fotografem a autorem myšlenky charitativního kalendáře Trafo Art 2020 Jiřím Šourkem se Trafo Gallery rozhodla podpořit [Nízkoprahové denní centrum NADĚJE U Bulhara](#) vydáním kalendáře i výstavou děl, které v něm zastupují jednotlivé měsíce.

Vystavujícími se stali Jaroslav Róna, Anna Neborová, Jan Kaláb, Jakub Nepraš, Michal Cimala, Ira Svobodová, Jakub Janovský, Ivana Štenclová, Jakub Hubálek, Jakub Roztočil, Michael Rittstein a Martin Salajka. Patrony kalendáře a výstavy se stal architekt David Vávra, herečka Klára Issová, zpěvák Tomáš Klus, tenista Tomáš Berdych, herečka a zpěvačka Berenika Kohoutová, entomoložka

Anna Vedralová, rapper Orion, kardiolog prof. MUDr. Jan Pirk, DRSC, ekonom Tomáš Sedláček, novinářka a zpěvačka Emma Smetana, režisér Václav Marhoul, astronom Jiří Grygar a hrudní chirurg prof. MUDr. Robert Lischke, PhD.

Blanka Čermáková, 19. 1. 2021